

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GROTE SCHOONMAAK

Blijspel in drie bedrijven

door

Eddy Thomas

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.1406

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GROTE SCHOONMAAK* op te voeren moet de naam van auteur *EDDY THOMAS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1984 Toneelfonds J. Janssens/Eddy Thomas
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES :

4 VROUWEN EN 6 MANNEN

- ALBERT : Beer voor zijn vrienden. Grote schoonmaakdoende oude man.
- WISKE : Jong meisje, bovenbuur van Beer.
- LOUIS : Vriend van Beer.
- WIM : Jong werkloze, vriend van wiske.
- BENNIE : Jong toneelspeler, vriend van wiske.
- FRANCOIS: Scoonzoon van Beer.
- ANGELE : Dochter van Beer.
- ELZA : Verloofde van wim.
- ROZA : Oudere weduwe.
- CHAREL : Vader van wiske.

Tussen het eerste en het tweede bedrijf liggen enkele uren. Het derde bedrijf speelt zich af de volgende dag.

E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek opengaat zien we een ouderwetse woonkamer, waar de bewoner, een man op jaren, aan zijn grote schoonmaak bezig is. Alles staat aan de kant en is afgedekt met een laken op plastic waar verfspatten op zijn. De oude man, Albert, "Beer" voor zijn vrienden, is op de keukentafel die in het midden staat, een pand behangpapier aan het inpappen. Enkele panden van het nieuwe papier hangen reeds tegen de muur, de restanten van het oud papier hangen nog op de andere plaatsen. Als het papier is ingepapt vouwt Albert het dubbel zoals een volleerd vakman, hangt het over een arm en beklimt zijn ladder. Op het moment dat hij het papier ontvouwt en bij de hoeken neemt, komt een jong meisje, Wiske, door de op een kier staande gangdeur naar binnen zonder dat Albert haar opmerkt. Ze heeft een ledig suikerpotje bij en gaat nog steeds onopgemerkt tot achter Albert alvorens ze nogal luid begint te spreken.)

WISKE. Hallo! Gaat het?

BEER. (Is van dit plotse, hallo, zo geschrokken dat hij zijn pand behangpapier laat vallen en zich met twee handen aan zijn ladder vastklampt om niet te vallen.) Aaah!

WISKE. Ooh, je gaat de grond ook behangen zie ik.

BEER. (Komt voorzichtig van zijn ladder terwijl hij zich aan 't hart voelt en gaat op een afgedekte stoel zitten.)

WISKE. Ik ben blij dat je juist gaat zitten, anders zou ik nog denken dat ik je stoor.

BEER. (Wijst achter haar en zegt na enkele mislukte pogingen.) K...k...k...Krijg ik die fles bronwater van daarachter eens.

WISKE. (Neemt ergens achter haar een fles.) Deze? (Beer knikt.) Je zoudt nogal wat beter water zonder gas drinken.

BEER. Geef die fles nu maar.

WISKE. (Geeft fles. Beer drinkt aan fles) Van al die gas blaas je op en bovendien is kraantjeswater veel gezonder en goedkoper.

BEER. (Heeft gedronken en bekommt stilaan) Amai, amaai.

WISKE. Maar waar zijn mijn manieren. (Steekt hand uit.)
Mijn naam is Wiske.

BEER. (Schudt haar hand.) Ik heet Albert, maar ze noemen mij Beer.

WISKE. O.K. Beer dan. Ik woon hier boven.

BEER. Ja, ja, ik heb u al vluchtig gezien op de trap.

WISKE. Vluchtig? Ja, dat zal wel, ik storm gewoonlijk nogal naar boven, hé.

BEER. Het naar boven stormen heeft me nog niet gehinderd, het is de andere richting die me meer zorgen baart.

WISKE. Naar beneden? (Enthousiast) Ja-ah, dan laat ik me gewoonlijk van de leuning glijden. Jee-hoe-w... (Doet of ze met haar handen boven het hoofd van de trapleuning glijdt.) Met die hoge appartementen, haal je nogal een snelheid hoor...rrroets...aan een stuk naar 't volgende verdiep.

BEER. Ja, en als je je dan, zoals ik, aan die trapleuning moet vasthouden.

WISKE. Was jij dat? Ik schrok me een ongeluk.

BEER. Jij schrok je een ongeluk? Wat moet ik dan zeggen, ik lag bijna beneden.

WISKE. (Moet ondanks de boosheid van Beer toch lachen). Jaa? Zo erg zal het wel niet geweest zijn, daarbij daar moest je toch zijn.

BEER. Ik kwam juist naar boven met in mijn hand, waar ik me niet moest mee vasthouden, een zak met eetwaar van de supermarkt. Hoe ik mezelf en die zak heb kunnen redden; is me nog een raadsel.

WISKE. Was er suiker in die zak?

BEER. Ja, waarom?

WISKE. Wel, ik kwam eigenlijk vragen of je niet een beetje suiker voor mij hebt, want ik heb citroenwater gemaakt en nu zie ik dat mijn kandisuiker op is.

BEER. Ik heb niets anders dan kristalsuiker.

WISKE. Jammer, maar kom, voor één keer zal dat ook wel gaan.

BEER. Kom, geef dat potje maar, dan zal ik het vullen.

(Neemt suikerpotje aan en gaat het in de keuken vullen.
Af C)

WISKE. (Gaat, een of ander liedje neuriënt, het behangpapier dat tegen de muur hangt bekijken en bestudeert ook het papier tegen de grond.) Tja, zie...

BEER. (Komt terug met gevuld suikerpotje. Op C.) Hier-zie.

WISKE. Ik vind dat toch maar stom zo'n stuk behangpapier tegen de grond.

BEER. (Nijdig) Ik ook! Normaal moest dat tegen de muur komen.

WISKE. Waarom ligt het dan daar?

BEER. Wel omdat...och, laat maar. Hier... (Wil suikerpotje geven.)

WISKE. (Negeert potje.) Ik geloof dat je nogal wat moeite hebt zo alleen. Is het niet?

BEER. Alléén ging het wel.

WISKE. Wacht, ik zal helpen. (Begint pogingen te doen om het papier dat tegen de grond ligt terug glad te strijken.)

BEER. Laat dat nu maar liggen.

WISKE. Neenee, ik breng dat wel in orde. (Trapt op het papier dat scheurt.)

BEER. (Haalt gelaten zijn schouders op) Het is al lang in orde. Hier, hier is uw suiker.

WISKE. (Blijft met het papier bezig) Ik geloof toch niet dat dit stuk nog in orde komt, daarbij is het van op de grond te liggen helemaal vuil. Je hadt eerst wel eens mogen opdweilen.

BEER. Opdweilen!?! (Zet ten einde raad het suikerpotje ergens neer.) Kom ik zal die rommel wel wegwerpen en een andere pand inpappen. (Propt papier bijeen en werpt het weg.)

WISKE. Ooh, mag ik dat doen. (Klapt opgetogen in haar handen.)

BEER. (Slaat hulpeloos de ogen ten hemel.) Probeer die jeugd maar te stoppen.

WISKE. Ja hé? Pas op... (Begint zonder op antwoord te wachten het papier in te pappen zodanig dat de behangers-

lijm in het rond vliegt.

BEER. (Pakt ergens een vod en doet wanhopige pogingen om de gemorste lijm op te kuisen.) Pas toch wat op.

WISKE. (Heeft het gedeelte dat op tafel ligt ingepapt.) Hoe moet ik dat nu doen met het stuk dat niet op tafel ligt? (Laat borstel in emmer vallen.)

BEER. Wacht even. (Trekt het papier zodanig dat het ingepapte gedeelte naast de tafel komt te liggen en het niet ingepapte gedeelte op de tafel. Het ingepapte gedeelte kleeft hij tegen mekaar zodat het niet op de grond kan hangen.) Voila.

WISKE. Héla, dat is dan toch niet allemaal platte kaas bij u. (Wijst op haar voorhoofd. Vist borstel uit emmer) Bah, wat vies, krijg ik die vod eens.

BEER. (Geeft vod.) Ik geloof nooit dat ik op die manier genoeg colle ga hebben.

WISKE. Behangen is eigenlijk toch maar een vies boeltje nietwaar. (Wrijft borstel uit op vod, die hierdoor onbruikbaar wordt. Geeft vuile vod aan Beer, die ze met twee vingers aanneemt en in de vuilbak werpt.)

BEER. Als je het zo doet wel, ja.

WISKE. Ik moest die borstel toch afkuisen zeker? Maar als jij al je vodden zomaar wegwerpt, amaaï merci dan. (Papt midderwijl de rest van het papier in.)

BEER. (In een ultieme poging.) Moet je niet eerst suiker in uw citroenwater gaan doen.

WISKE. Och, dat kan wachten. Kom, hang dat papier nu maar tegen de muur.

BEER. (Neemt papier en beklimt ladder. Bij het naar boven steken van het papier komt zijn buik bloot. Wiske kan niet aan de verleiding weerstaan om zijn buik in te smeren met koudlijm.) Aaaaah!! (Beer slaakt een verschrikte kreet en laat ook deze pand papier vallen. Hij komt naar adem snakkend van de ladder.)

WISKE. Zie nu, dat papier, als je dat dikwijls zo doet, ga je er niet komen!

BEER. Wat heb jij nu gedaan? (Heft truitje op.)

WISKE. Ik? Niets, jij hebt het laten vallen.

BEER. Dat weet ik! ...Maar hier. (Wijst op natte buik.)

WISKE. (Giechelt.) Oh, dat, dat is koudlijm.

BEER. (Vliegt uit.) Dat weet ik nondedju ook wel!!

WISKE. Je moet niet kwaad worden om zo'n beetje colle, daar ga je niet van dood. Kom hier dat ik het afkuis. (Vist vod terug uit vuilbak en wil buik van Beer afkuisen.)

BEER. (Houdt haar tegen.) Laat maar, ik zal dat wel aan 't kraantje gaan doen. (Gaat naar de keuken.) Dat hemdje zal ik wel kunnen wegwerpen. (Af C)

WISKE. (Raapt het gevallen papier op, vouwt het zo goed mogelijk open en plakt het niet al te recht en ondersteboven tegen de muur.) Voila. (Gaat stap achteruit, bekijkt fier haar werk en gaat Beer in de keuken roepen. Ze doet de keukendeur open en fluit van verwondering.) Olala, wat een berg was ligt hier zeg.

BEER. (Op C, terwijl hij zijn proper hemd dichtknoopt.) Weer wat anders.

WISKE. Maak jij zoveel vuil, of was je zo weinig?

BEER. Dat zijn gordijnen, en kussenvertrekken en mijn tafelkleed. Nu ik toch aan mijn grote kuis bezig ben, wil ik die ineens wassen. Trouwens, ik was alle weken.

WISKE. Ga jij naar een washerette?

BEER. Nee, onder hetgeen jij een berg was noemt, staat mijn wasmachine.

WISKE. Wil ik voor u komen wassen.

BEER. Doe geen moeite, ik trek mijn plan wel.

WISKE. Dat is helemaal geen moeite en dan kan ik tegelijkertijd mijn spulletjes meewassen.

BEER. Had ik het niet gedacht.

WISKE. Hoe vind je mijn behangerswerk?

BEER. Wel euh...

WISKE. Eerlijk zeggen.

BEER. Ja, zie je...

WISKE. Je moet er rekening mee houden, dat ik voor de eerste maal behang.

BEER. Tiens...

WISKE. Ik weet niet...ik zie er precies iets aan...ik weet echter niet wat...zie jij er niets aan?

BEER. Misschien een beetje... (Houdt hoofd schuin.)

WISKE. Ja, daar...daar blaast het wat. (Wrijft denkbeeldige blaas weg.) Ziezo, zo is het perfect, vind je niet?

BEER. Eigenlijk...

WISKE. Vooruit, sta dat niet zo te lanterfant, ik zal een ander stuk inpappen dan kun jij nog eens proberen het tegen de muur te plakken, alleen laat het deze maal eens niet vallen, want ik ga het weer niet oplossen.

BEER. Misschien is het beter om nu op te houden.

WISKE. Ophouden? Het marcheert juist zo goed.

BEER. (Vlug) Dat wel, dat wel, maar eigenlijk wilde ik eerst een stukje eten.

WISKE. Dat is een goed gedacht, wat eten we?

BEER. We? ...ja, natuurlijk.

WISKE. Ik ontrief u toch niet?

BEER. Nee, helemaal niet.

WISKE. Fijn, wel wat zal 't zijn.

BEER. Ik had gedacht een paar lapjes spek te bakken en er een doosje boontjes in tomatensaus bij warm te maken.

WISKE. Het is niet moeilijk dat jij zo dik bent. Spek... en dan goed vet zeker. (Beer knikt weifelend ja.) Zie je wel, dat zet aan en van boontjes blaas je op. En bovendien nog uit een doosje,...gezond is wat anders.

BEER. 't Is nochtans lekker en ik eet dat al 'k weet niet hoe lang zo.

WISKE. Ja, maar hoe zie je er uit.

BEER. (Begint plezier te krijgen in het hele gebeuren.) Ik weet niet, hoe vind je?

WISKE. (Monstert hem van kop tot teen.) Eigenlijk niet slecht, alhoewel het beter zou kunnen. Ik zal u eens onder handen nemen zie, hopelijk is er nog niets verloren. Gooi om te beginnen dat spek en die boontjes maar in de vuilbak. Welk brood heb je?

BEER. Een wit galletteke, deze morgen vers gehaald, hier voorbij, bij dat klein bakkerke.

WISKE. Gooi dat er maar bij, grof brood moet jij eten, dat is goed voor je darmen.

BEER. O, maar ik heb geen last van mijn darmen.

WISKE. Dat denk je maar...en die bakker heeft u voor het laatst gezien. Vanaf nú alles uit de reformwinkel.

BEER. Uit de refo...watte-winkel?

WISKE. Alles biologisch zuiver. Weet je wat, ik zal mijn eten van boven halen. Maak jij wat plaats op tafel.

BEER. Moet ik koffie maken?

WISKE. Koffie!?! Dat vergif!! Dat is de reden waarom jij zo'n randen onder je ogen hebt.

BEER. OK. Ik versta het al, in de vuilbak.

WISKE. Je begint het te snappen. Ik zal mijn citroenwater wel mee naar beneden brengen. Dan kan ik de suiker er ineens hier indoen.

BEER. Is dat wel gezond, gewone cristalisée?

WISKE. Eigenlijk niet, maar allee voor ene keer.

BEER. En dat citroenwater, is dat biologisch proper?

WISKE. Biologisch zuiver.

BEER. Is dat niet hetzelfde als proper.

WISKE. Niet helemaal.

BEER. Vooruit dan maar, is dat citroenwater biologisch zuiver?

WISKE. Van mijn citroenen wel, die zijn gegarandeerd niet bespoten met insecticiden. Dat zou ik niet willen. Alle fruit en groenten die ik eet zijn zoals de natuur ze voortbrengt.

BEER. Niet gespoten groenten en fruit, allemaal goed en wel, maar zitten daar dan geen maden in?

WISKE. Soms wel, maar die moet je erbij nemen.

BEER. Ja en als je 't lust, is 't ook vlees.

WISKE. Ik dank dat ik nog wat tarwekiemen en zemelen in huis heb. Die kunnen we laten weken in wat water en als dessert heb ik nog wat gedroogde pruimen.

BEER. Dat zal wel lekker zijn.

WISKE. Daar kun je gerust in zijn. Wacht even hier, ik ben direkt terug. (Af voordeur A.)

BEER. Beuh, zemelen...tarwekiemen...lekker...ik ben eens benieuwd. Voor alle zekerheid zal ik mijn voorzorgen maar nemen. (Stormt de keuken in. Af C.)

LOUIS. (Op langs voordeur A.) Hallo...niemand niet thuis...? (Komt verder binnen en ziet onderstebovengeplakte pand.) Tss...tss...De Beer zou niet mogen drinken als hij aan 't behangen is. Hallo-o...Bee-é-er...

BEER. (Op keuken C. Hij heeft een dikke snede brood, een opengemaakt blikje boontjes in tomatensaus en een lepel bij. Hij propt gulzig alles in zijn mond.) Ha, de Lewie.

LOUIS. Eerst zuipen en dan zo vreten, moet je een indigestie krijgen?

BEER. (Verwondert.) Hoe, zuipen? En vreten?

LOUIS. Doe niet zo onnozel, daar zie! (Wijst op verkeerd geplakt papier.) En dat... (Doet of hij ook eten in mond propt:)

BEER. Och, het is niet wat je denkt hoor. (Eet voort.)

LOUIS. Nee, zo dadelijk ga jij me nog vertellen dat ik zat ben. En smak zo niet.

BEER. (Met volle mond.) Dat, (wijst op behangpapier met zijn lepel) is het werk van een specialiste en dit, (tikt met lepel tegen blikje) is een voorzorgsmaatregel.

LOUIS. Voorzorgsmaatregel?

BEER. Ja, ik krijg een bio-menu aangeboden.

LOUIS. Een bio-menu?... Stop nu maar met je dronkemanspraat.

BEER. En toch is 't zo.

LOUIS. Dat zal wel, daarom ben jij zo aan 't schransen zeker.

BEER. Juist. Tussen haakjes, heb jij al gegeten?

LOUIS. Uit wat bestaat die menu?

BEER. (Terwijl hij smakkend het laatste opeet.) Zemelen... tarwekiemen...gedroogde pruimen...en alles doorgespoeld met proper zuiver citroenwater "GRAND-CRU" van een goed biologisch jaar.

LOUIS. Nu versta ik je. (Doet schranspartij van Beer weer na.)

BEER. Nietwaar.

LOUIS. Als ik het hoor, komt mijn eten er bijna terug uit.

BEER. Dus je hebt al gegeten.

LOUIS. 'Tuurlijk.

BEER(Gretig.) Wat?

LOUIS. Petatjes van gisteren, opgewarmd, met worteljes en een varkenkotteletje en pudding... Zeg zwijg nu maar al over dat eten, 'k krijg weer honger!

BEER. 't Is maar om te weten of je er goed of slecht uitziet.

LOUIS. Wat is dat nu voor flauwe kul! Zie wel dat je zat bent.

BEER. In ieder geval, met bio-dinges zou je er nogal wat beter uitzien.

LOUIS. Wat heb jij vandaag gevreten zeg?

BEER. Boontjes in tomatensaus!

LOUIS. Begin je weer, ik heb gezien wat je allemaal achterover sloeg, maar ik bedoel : wat heb je in je peer, je doet zo vreemd. Ik zou maar eens naar een specialist gaan als ik van jou was, maar dan géén specialist zoals die behanger!

BEER. Wees maar gerust, mij mankeert niets. Maar jij komt zeker niet naar hier om over mijn gezondheidstoestand te klappen? Vooruit, zeg op, wat kan ik voor je doen...

LOUIS. Niks, niks, ik kwam zomaar eens langs om wat te babbelen.

BEER. Goed, babbel maar.

LOUIS. Goed weer vandaag, nietwaar?

BEER. Ja, 't is goed weer om grote kuis te doen!

LOUIS. Nogal fris voor deze tijd van 't jaar.

BEER. Wat wil je, 't zijn geen zomers meer zoals vroeger.

LOUIS. Pittig papiertje. Frisse kleuren!

BEER. En niet zo heel duur.

LOUIS. 't Zal schoon worden.

BEER. 't Is te hopen, na al die moeite zeg!

LOUIS. Jaja, als 't goed geplakt is toch.

BEER. Boh...

LOUIS. Is uwe fakteur al geweest met uw pensioen?

BEER. Die komt maar de twintigste, dat weet je toch.

LOUIS. Och ja...

BEER. Die van u toch ook?

LOUIS. Inderdaad, da's waar ook.

BEER. Je zit weer zonder geld zeker.

LOUIS. Och...

BEER. Je moet je pensioen beter verdelen, dan kom je er ook mee rond.

LOUIS. Ik weet het, maar we zijn niet allemaal in staat er nog van te sparen zoals jij; daarbij, mijn petekind is geweest.

BEER. Had ze weer wat nodig?

LOUIS. Nodig niet bepaald. Trouwens, ze denkt dat ik geld genoeg heb, dus...

BEER. Kon zij wat gebruiken?

LOUIS. C'est ça. Maar ze vraagt er nooit om hoor, ik help haar graag, da's alles.

BEER. (Gaat naar een windscherm dat achter in de kamer staat, neemt een blikken bus.) Hier sukkelaar. (Zet bus op tafel, opent ze en neemt er enkele bankbiljetten uit.) Pak aan.

LOUIS. (Neemt geld aan.) Zodra mijn fakteur geweest is, krijg je ze terug.

BEER. Dat weet ik, daar ben ik gerust in.

LOUIS. Allee dan, ik wil u verder niet van uw werk houden. (Naar voordeur.) Echt een schoon papiertje...hoewel die pand...

BEER. Specialistenwerk.

LOUIS. Juist, juist. 't Amusement. (Af A.)

BEER. (Bekijkt geamuseerd verkeerd geplakte pand.) Die denkt vast dat ik kinds begin te worden. (Grinnikt.) En nu eventjes alle elementen van mijn schranspartij laten verdwijnen. (Veeft de kruimels van tafel bijeen, werpt ze in het ledige busje en brengt alles naar de keuken.) Af C.)

WISKE. (Op langs voordeur A met kan citroenwater en een half pak knäckebröt. Als ze de deur wil toedoen horen we de stem van een jonge man die haar tamelijk brutaal roept.)

WIM. Hé! Wis!

WISKE. (Doet de deur terug open en kijkt buiten.) Hallo, Wim.

WIM. (Kwaad op A.) Waar is Elza, vooruit zeg op!

WISKE. Hoe kan ik dat nu weten? Bij jou thuis zeker. (Zet citroenwater en pak ergens neer.)

WIM. Doe niet zo onnozel, je weet goed genoeg dat ze er vandoor is.

WISKE. Hoe, er vandoor, naar waar?

WIM. Jij weet van niets zeker, komediant.

WISKE. Van wanneer is ze weg?

WIM. Toen ik deze morgen van de dop thuis kwam lag er een briefje : "Ik ben weg." Punt. Dat was al. Maar wat ben ik hier mijn tijd aan 't verdoen, jij zult het al wel weten hebben. Ze is zeker bij u boven.

WISKE. Waarom zou ze bij mij zijn?

WIM. Jij bent toch haar beste vriendin.

WISKE. En dan.

BEER. (Op van keuken C) Hallo, nog bezoek? Kom binnen, de vrienden van mijn vrienden zijn mij...

WIM. Wie is die onderkruiper?

BEER. Pardon?

WISKE. Wim, wil je wel eens op je woorden letten!!!

WIM. (Tegen Beer) Ken jij Elza?

BEER. Moet ik die dan kennen?

WIM. Ik weet dat ze al eens geld van een ouwe vent krijgt. Pas op hé.

WISKE. Nu is 't genoeg. Eerst maak je mij verdacht en nu mijn vriend.

WIM. Vriend? Dus zo betaal jij je studies.

WISKE. (Furieus.) Buiten!!!

WIM. Maar dat gaat mij niet aan. Het enige dat mij interesseert is Elza. Als ik te weten kom dat ze toch bij jou is, kom ik alles kort en klein slaan.

WISKE. Wie ga je daarvoor meebrengen?

WIM. Dat zul je wel zien!

WISKE. Ik zou 't maar niet proberen.

ZAK

WIM. Wie gaat mij tegenhouden, die ouwe hier misschien?

BEER. Pas eens even op. (Duwt Wiske zachtjes opzij, gaat vlug naar Wim en neemt hem in een armgreep.) Voor ik het vergeet te vertellen, die ouwe zak heeft nog een beetje gecatcht in zijne jonge tijd.

WIM. Auw, auw, je breekt mijn arm.

WISKE. Beer! Pas op, denk er aan, je betaalt voor een goede.

BEER. Ja, ik ken mijn eigen kracht niet hé. Precies zoals in mijn jonge tijd op de kermis. "Wie pakt er den Beer."

WIM. (Nog steeds in de klem.) Allee jong, mijn arm.

BEER. Als je braaf bent laat ik los.

WIM. Laat los zeg ik.

BEER. Zeg dat je braaf zult zijn.

WIM. Auw, ja ja 't is goed. (Beer laat hem los. Wim doet vlug enkele passen opzij, terwijl hij zijn arm betast.)

WISKE. Ben je nu wat gekalmeerd?

WIM. Hmm,.... (bromt iets onverstaanbaars.)

WISKE. Ik wist echt niet dat Elza je wou verlaten en ik weet evenmin waar ze nu is.

WIM. Is dat echt waar?

WISKE. Zo waar als ik hier sta.

BEER. En ik ken dat kind helemaal niet, dus kan ik háar ook geen geld gegeven hebben.

WIM. Och, dat...neem het me niet kwalijk, maar ik ben wat over mijn toeren.

WISKE. Elza komt wel terug.

WIM. Ik weet het niet, je kent haar, eens dat ze iets in haar hoofd heeft.

WISKE. Hebben jullie misschien ruzie gemaakt?

WIM. Bijlange niet, wel was ze de laatste weken nogal stil en in zichzelf gekeerd.

WISKE. Als ik haar zie zal ik eens met haar klappen.

WIM. Echt?

WISKE. Beloofd. En ik beloof ook dat ik haar niet bij mij zal verbergen.

WIM. Wel...euh... dan ga ik maar... (Tegen Beer). Sorry